

Arhimandritul Hrisostom Ciuciu de la Sfânta Mănăstire Putna

„Să uiți de tine de dragul lui Dumnezeu!”

– *Cum trebuie să ne raportăm la Hristos când mergem la spovedanie?*

– Hristos spune: „Tatăl Mi-a dat judecata Mie” (cf. Ioan 5:22). Și cu toate acestea, El refuză să o facă și zice: „Eu nu judec pe nimeni, ci cel care se judecă pe sine, acela nu va mai veni la Judecată” (cf. Ioan 8:15). Ce înseamnă asta? Încrederea pe care I-o arată Tatăl Fiului dându-I Judecata, aceeași încredere ne-o arată Fiul, lăsându-ne nouă Judecata. Pentru că a zis: „Cel care se judecă pe sine, nu mai vine la Judecată”. Înseamnă că judecata pe care omul și-o face sieși are aceeași valoare cu Judecata lui Hristos, așa încât acesta este darul cel mare al încrederii. Eu, dacă mă duc la spovedanie și mă înfățișez înaintea lui Hristos ca înaintea unui judecător, eu nu-I primesc darul. Dacă refuzăm iubirea lui Hristos, nu putem vedea fața Lui vreodată. Și la spovedanie este un astfel de prilej, de a merge la Hristos cu mulțumire, cu recunoștință, arătându-I că am înțeles că încrederea aceasta mare pe care o are față de noi este semnul iubirii Lui față de noi și al iubirii Tatălui față de noi. Dacă înțelegem lucrul acesta, atunci când mergem la spovedanie, deja ne-am dat sentința. Pentru că nu te duci așa direct la spovedanie, eu așa am învățat de la părinți. Ți faci cercetarea conștiinței înainte. Pui genunchiul jos și vorbești cu El. „Doamne, ce s-a întâmplat cu mine? De ce nu mai sunt așa ca înainte? De ce relația noastră e așa și nu cum ar trebui să fie?”. Și eu mă judec pe mine, și-mi judec acele lucruri care întunecă relația mea cu Dumnezeu, care mă împiedică să alerg către Hristos așa cum aleargă un copil către tatăl său după ce nu l-a văzut o vreme.

Când ne facem cercetarea conștiinței pentru spovedanie, trebuie să ne cercetăm sufletul să vedem ce este acel ceva din el care ne oprește să alergăm către Hristos, așa cum aleargă un copil către tatăl său și abia așteaptă să-i sară de gât. Și ce ar întuneca relația noastră cu Hristos, ce este în mine care poate să întunece această relație? Nu fac un bilanț al tuturor păcatelor. Asta am făcut-o o dată la spovedania generală. Acum mă ocup de relație, nu mă ocup de persoana mea. Mă ocup de relația dintre persoana mea și persoana lui Hristos. De aceea eu îmi pun aceste două întrebări și îi sfătuiesc și pe alții să-și pună aceste două întrebări înainte să meargă la spovedanie. Prima întrebare: Ce crezi că te ține pe loc de nu poți alerga către Hristos, așa cum aleargă copilul către tatăl său să-i sară în brațe? A doua întrebare: De ar fi Hristos aici în fața ta, ce crezi că te-ar determina să-ți pleci ochii rușinat în jos? Să nu te poți uita în ochii Lui și să-I zici: „Te iubesc”? Dacă găsești răspunsul la întrebările acestea, atunci vei pleca de acolo zburând, pentru că tu prin asta Îi arăți lui Hristos că ceea ce îți dorești mai mult este relația cu El.

Familia Ortodoxă,

mai, nr. 5 (184) / 2024, pp. 42-43